

Hétfői Friss Újság

Felelős szerkesztő:

Dr. Gara Ernő

(független politikai hetilap)

Telefon: 304. Szerkesztőség és kiadó hivatal Str. Mihai. Viteazul (Rákóczi-u. 16. sz.)

A sujtó kéz,

Istennek nehéz balkeze végigvert a földeken. Az aranykalászt a sáros földbe verte, a szálló dusnak indult fűrtjét lesodorta a jég, a gazdának réme, az egész vidéknek elpusztítója.

Most a jég vert rajtunk végig. Milliós értékek mentek veszendőbe. Verejtékes esztendei munkának minden gyümölcse vált semmivé. Sár lett a kenyérből és sirás zokogás a széles, végtelen mezők fölött, ahol ilyen időtájt az aratók vig éneke peng. Az imádságos kenyér elpusztult.

Milyen nehéz a sors, milyen sötét végzet. A magot elvetették, a földet megművelték, s hájós reménységgel dédelgették és most, most az utolsó félpercben, mikor már kenyérré vált a mag, az egész esztendei munka, jött egy nehéz felhő, jött egy nehéz vihar és elfújta mint könnyű pelyhet tizezrek munkáját, tizezrek reménykedését.

Milyen gyenge és milyen kicsi az ember. Az ember, aki büszke gépekkel ur akar lenni a természetben. Az ember, aki büszke tudással méri a szelek járását, felhők futását. A szél az erősebb, a felhő az erősebb. Az ember, ime, újból csatát veszített. Pár rövid óra és elpusztult egy hosszú esztendőnek, sok-sok napnak munkája és az ember lesújtva áll a megalázott buzatáblák, a sárba vert kenyér előtt. Veszített. Elvesztette a csatát, amelyet évezredek, évmilliók óta viv isteni parancsnak akarataiból a földdel, a széllal, a felhővel a kenyérért.

És mégis erős az ember. Végtelen az ereje és végtelen az akarata. Széllal, fel-

hővel perlekedő, örök anyánkkal, a földdel szövetkező. A jégverésben letarolt csatamező, az elpusztított élet látán nem roskad össze megsemmisülten, nem jajong hiábavaló módon a romok föl-

lött, nem a sirásnak és panaszkodásnak lehetetlenségében keres segítséget. Új munkát kezd reményeinek romjain és a pusztulás mezőin újra harcol a kenyérért. Ez az ember sorsa...

Leleplezték az első vasuti utas emléktábláját

A vasuti közlekedés centennáriuma

(London, július 12.) Most száz esztendeje nyitották meg az első vasuti vonalat és ebből az alkalmából vasuti kiállítás volt Darlingtonban, az első vasuti vonal végállomásának színhelyén. Harminc nemzet küldte el képviselőit a kongresszusra, akik meglátogatták a történelmi mozdonykiállítást és résztvettek az első vasut kiindulási pontján Stocktonban, az új vasuti állomás felavatásán. A yorki herceg adta át a forgalomnak az új állomást és leplezte le azt az emléktáblát, amelynek következő a szövege: „1825-ben, a Stockton és Darlington Vasutársaság itt adta ki az első jegyet az első utasnak

és ez esemény új korszakot nyitott meg az emberiség történetében.” Az ünnepségekkel kapcsolatban a Times azt hangoztatja, hogy az a centennárium csak a Stephenson Róbert által feltalált személyszállító vasutnak szól, mert hiszen már 1801-ben megindult az első áruszállító gőzvasut Mandsworth és Croydon között. A sínekre fektetett forgalom pedig már több száz éves, mert 1676-ban lord Keeper Guilford megcsodálta ezt a könnyedséget, ahogyan a szenet a bányától a kikötőig szállították sínes vasuton, amelyet azonban még nem gépjáró hajtott.

A gyorsvonat alá dobta magát és életben maradt

Csodálatos szerencsével menekült meg egy öngyilkos szándéku leány a királyházai állomáson. A délután berobogó román gyorsvonat alá vetette magát Ruskovsky Anna, Hulinba való huszonegyéves cseh leány.

A leány a sín pár közepére esett, felette a mozdony és az összes

kocsik keresztül mentek és csodálatos módon, a leány csak a háján sebesült meg.

Ruskovsky Annát sérülésével a nagyszöllősi kórházba szállították. A leány könnyű horzsolási sebe már be is gyógyult és egészségesen a napokban elhagyta a kórházat.

A 752 számú sorsjegy nyerte meg a Kósa-házat

Hosszu várakozás után elkezdődött az izgalmas nap — ma délután megtörtént a második Kósa ház kisorsolása. A képet már ismerjük: kora délután tömegeket hajt a remény a városháza felé és egyre fokozódik az izgalom, amint a sorsolás időpontja közeledik.

Négy órakor kezdődik az aktus. Először a száz kis nyerményt húzzák, majd következik

az izgalmas izgalma: a következő szám a boldog tulajdonosa a ház azeri.

Kihúzzák a számot és halálos csendben várják az eredményt. Dr. Pogácsás közjegyző kibontja a cédulát és harsány hangon mondja ki a számot.

— 752!

A szerencsés szám tulajdonosa még lapunk zártáig nem jelentkezett.

Legujabb

Kósa a tulajdonos nyerte meg a kisorsolt házat.

Lapzártakor érkezett jelentés szerint a házat a tulajdonos Kósa Lajos nyerte meg.

A kihúzott sorsjegyet Boros könyvkereskedő ma déli egy órakor küldte vissza Kósának, akinek különben kilencvenkétezer lej értékű sorsjegye maradt vissza. Tekintettel arra, hogy a húzást már nagyon sürgették, Kósa nem tolhatta ki a határidőt, kénytelen volt ő maga vállalni a nagy rizikót és így lett ő a szerencsés nyertő. Hazameut és örömmel konstátálta, hogy a kihúzott szám a visszamaradtak között van.

A Törekvés

műkedvelő előadása.

A műkedvelő előadásokat nem szabad már manapság az „elnézé jöndulat” elnyűtt mértékszallájával mérni. Nem pedig azért, mert sok egymásraható körülmény következménye képen komoly művészi feladatokat oldanak meg műkedvelőink. És ahogy emelkedik a nivó, egyre szigorubb lesz a mérték, amellyel a teljesítményeket értékeljük. Ezzel a megszorított és komoly színházakra szabott mértékkel is nagyon meg kell dicsérnünk a Törekvés sportegylet műkedvelő gárdájának a tegnapi előadását, ahogy a Cigányprimás c. operettet színrehozták. A szereplők egytől egyig nagyon jók voltak, az előadás élvezetes gördülékeny Szabadkay József kiváló rendezői munkájának a gyümölcse. Egyenként: Stankóczy Istvánt kiemeljük a gárdából, mert ő volt színész és kitűnő színész, de a műkedvelők: Barna Henrik kiforrott játéka, Krémer Mancsi, Rákosi Mancsi — két pompásan ragyogó drágaköve az előadásnak, Szegedi István, Barna Armin, Herschkovits Lajos, Jakab János, Varga József, a bájos női kórus, az aranyos Szirmai gyerekek — kitűnő előadás volt. A zenekart Fischer Sándor meglepő rutinnal, nagyszerűen dirigálta. Ezekután, rajta! — várjuk az újabb előadásokat.

A békecsaták frontján

Rohamra indulunk az aktatáskával. — Felperes, alperes, szegényember, gazdagember zsoldos katonája

Álmos, elterpeszkedő épület a mi «törvényszéki palotánk» — nem is gondolnád nyájas olvasó, amikor elmegy az ásitó épület előtt, milyen forrongás vibrál ennek az épületkolozsznak szobákra parcellázott gyomrában! Nem hinnéd, amikor a kisvárosiak eseménytelen atmoszférájában ellankadt tested elvonszolod a Hám János utcán és fásult tekinteted még jobban elernyed ennek az unalompalotának a látásától, nem hinnéd, hogy odabenn élethalálharcos birkozások delejezik a légkört. Ebben a felfeszített atmoszférában amilyen kisemberek nagy szenvedélyei ütnek pénzürt, becsületért, szerelemért, lakásért és efajta kisebb-nagyobb ügyes bajos célokért bizony-bizony nagy Doberdók játszódnak le.

Az ügyvéddel, a harcoló felek zsoldoskatonájával végigjártam egy délelőtti az első vonalat, erről a kalandról készült az alábbi haditudósítás. Hat ütközetet vívtunk meg már — Voltunk alperesek, felperesek, ki semmizett szegény emberek hatalmaskodó gazdagok, ugy, a-hogyan a zsoldoskötelesség diktálta. Akiknek a szolgáltatást vállaltuk, védjük az érdekét emberséggel, kötelességtudással — sőt csodálatos: nemcsak kötelességtudással, de minden ügyben egyformán szenvedélyes, hogy úgy mondjam átszellemült harci tüzzel vívta meg az én ügyvédem a csatákat. Emlékszem, az iskolában, amikor a zsoldoskatonákkal vívott háborúkról tanultunk, nagyon nehezen bírtam elképzelni, hogy a zsoldos jó katoná lehet: nem sokra értékeltem a pénzen vásárolt lelkesedést. És most, hogy az ügyvédnél néha éppen egymással ellentétes morálfókuszban álló ügyekben egyformán nagy lelkesedést tapasztaltam, megértettem azoknak a királyoknak a számítását, akik zsoldos katonákkal indultak harcba.

Az első ütközet

egy külvárosi szatócs érdekében vívtuk meg. A mérleg hivatal fogta perbe rossz mérlegek használatáért. A zsoldos fevette a harcot.

— Tekintetes járásbíró — a Hivatal nem mondja meg hogy mi volt a mérleg hibája. Tagadom, hogy rossz volt, de föltéve meg nem engedve, hogy rossz is volt a mérleg, tagadom, hogy az ügyfelem mérlegezésre használta volna — állítom, hogy súlynehezékeknek használta...

Sok érvelés után kiegyezés történt — a legminimálisabb száz lejes pénzbüntetéssel megvittuk a küzdelmet.

Felperes kishivatalnok

érdekében vittük fel a következő küzdelmet. Egy nagy céget pereltünk. A cég katonája is erősen harcolt: bizonyítani akarta, hogy a felmondásért

perelt hivatalnok csehszlovák állampolgár, perköltség biztosítékot követelt — pergálló kifogással élt.

— Tiltakozom az ellen, hogy egy nagy cég egy kishivatalnok jogos követelésének kielégítését elaktikázza. Tiltakozom a morálnevében! De a törvény hevében is tiltakozom, mert Románia és Csehszlovákia közötti konvenció van, nem kell perköltség-biztosítékot letenni.

Megnyertük a harcot.

A következő negyedórán nagy urak szolgálatában voltunk.

Egy nagy pénzürtézt

hadikölcsön ügyét tárgyaltuk. Egy helybeli cég jegyzett hadikölcsönt, mi követeltük aranyban. Elkezeredett harc után elvesztettük a küzdelmet. — A hadikölcsönjegyzések nem érvényesíthetők, mert abból a változott viszonyok folytán mi is mentesek lettünk a kötelezettségtől.

Ismét szegényemberek

vagyunk. Egy pincelakás feléért kussolunk. Szenvedelmes ütközet után elvesztettük a csatát.

Most egy szegényember

ellen indulunk ütközetbe. Házi

Spiritista hólabda gurul Szatmáron

„Kérem kilenc személynek megküldeni. — Csak a posta keres az üzleten

(Saját tudósítónktól.) Sok évvel ezelőtt, jóval a háború előtt kezdődött a hólabdarendszer tömegörülete kétféle formában. Az egyik alakja ennek a fébolynak még érthető volt valamennyire, mert bizonyos számú szelvény eladása után a gyűjtőnek ingyen vagy nagyon olcsó áron ígérték valami értékes tárgyat. Például, aki eladott öt szelvényt, darabjait 5 koronájával, az ugyancsak 5 koronáért kapott egy órát. Ez csak példa persze, mert rendszerint semmit se kapott csak ígéretet, mert alig akadt valaki, aki el tudta volna helyezni a megvásárolt szelvényeket, hiszen mindenki csak eladni akart és venni senki.

A másik fajtájú lavina célja nem volt ilyen átlátszóan üzleti, inkább olyan tréfának tetszett, amit az emberek babonás hitére alapítottak a kezdeményezők. — Rendszerint levelezőlapokat küldöztek szét, felszólítva a címzettet, hogy mondjon el ennyi meg ennyi imát, aztán írjon 6 is 3, 6, 9, 12 és különösen misztikus esetekben 7 vagy 13 ismerőse-nek hasonló tartalmú levelezőlapokat.

Azután jött a háború és látványosan meghalt a hólabda. Hogy ez csak tetszhalál volt, azt bizonyítják azok a levelezőlapok, amelyeket többen kapnak az utóbbi időben Szatmáron és amelyeknek tartalma a következő:

„Kérem ezt 9 személynek meg-

urak vagyunk egy lakót akarunk kilakoltatni.

— Tekintetes járásbíró! A magántulajdon szentségét kérjük már egyszer visszaállítani. Elvégre a háztulajdonosok nem állhatnak örökké a lakók terrorja alatt. — Nyertünk, de a következő negyedórán utólrét benutunk a nemezis

Lakók vagyunk

és hivatkozunk a bíróság szociális érzésére. Nem lehet dogmát csinálni a magántulajdon szentségéből — az élet rugalmasságot követel. Hová menjünk, ha kidob a háziur — elpusztulunk.

Vesztettünk. A bíróság elrendelte a kilakoltatást.

Két órákor halálraíradtan ült le az ügyvéd a vendégloj asztalhoz. Amíg a leves után a húst hozzák, aktákat tanulmányoz, a holnap csatákra készülődik. Mert holnap is, holnapután is, mindennap csaták dunnak az unalomlárcot viselő épület bensejében — a béke napok nagy csatái... (g. e.)

küldeni. Azoknak szerencsét kíván. E láncot egy Amerikában élő ezredes kezdte meg és háromszor kell a világot körüljárnia. Aki ezt a láncot, — spiritista láncot — megszakítja, szerencsétlenség éri, 24 órán belül tovább küldendő és 9 szerencse éri!

A lap tulsó felén csak a cím, semmi egyéb. Még az azelőtt szokásos felhívás sem, hogy a 9 szerencsételtet nevért írja meg erre vagy arra a címre.

Szóval egészen homályos, a levelezőlap célja, csak a postakincstár érte meg. Mert csak 6 keres rajta.

Legközelebb megjelenik!!

A hét margóján

A ZÁRÓRENDELET a legkiáltóbb példa arra, hogy nálunk a törvényeket a nép érdekeire való tekintet nélkül hozzák. Hogy sem a parlament többsége, sem a kormány semmiféle kontaktust nem tart a néppel, hogy vagy nem ismerik, vagy nem akarják tudomásul venni a lakosság egzisztenciális érdekeit. Nemrégiben rámutattunk a törvényhozásnak egy bizonyos fajtájára, amelyet egy liberális képviselő után «testihezállo törvényhozásnak» nevezünk. Ennek az a lényege, hogy bizonyos kormányhoz közelálló személyek vagy csoportok érdekeinek a védelmében hoznak és változtatnak törvényeket és rendeleteket és ezekkel ráépítenek a milliók érdekeire. Most a záróra rendelet kapcsán egy újabb törvényhozási módra mutathatunk rá. Ezt a törvényhozást maszlagoló törvényhozásnak nevezhetjük el. Ennek a lényege abban áll, hogy az állam szigorú erkölcsének a kidomborítása céljából — most például a vállalkozók és a munkások lélekmentése a látszattól — hoznak olyan törvényeket, amelyek nagyon hangzatosak ugyan, de eredményeiben nem célra vezettek. Mert például az a körülmény, hogy vasárnap a kis vendéglők zárva tartandók, a munkásszótályt elvonják a nagyon is ráférő vasárnap szórakozástól, míg az «uriosztály» éttermei, kávéházai tárt karokkal állanak a boldogabb sorsú szótályra rendelkezésre. Ne mentse így a kormány a munkások filléreit, amelyeket vasárnap szórakozásra tettek felre — inkább teremtsen olyan közállapotokat, amelyekben a hétköznapi verejték egy kissé bővebben termi a munkásfilléreket.

GÖRÖGUSZÁG példát mutatott. Törvénybe hozták, hogy a közpénzek sikkasztóit halálbüntetéssel sújtják. Ime, a görögök is, a Balkánnak ez a legkorruptabb népe is igyekszik az életmentő közéleti tisztaság útjára. Vajjon a mi törvényhozásunk mikor hoz ilyen «harakiri-törvényt»? Nagy Doberdó volna a nyomában...

ERRŐL JUT ESZEMBE — a nagy csend tart még a városi panama körül. Már kíváncsi vagyok a formaelintézésre. Most megkapta a város a magáét a helyi gazdasági szervezetek közös gyűlésén. «Jámor» napilapunk sem tudott már elmenekülni a «támadás» kelletlen kötelezettsége elől: lekötötte a városi adminisztrációt támadó memorandumot. Most már egy fronton vagyunk a «Szamos»-sal — jó, mi?

A KISVASUT problémája is felszínre került. Hogyhát azt mondják elektrizálni kellene a keskenyágányú Zsuzsikát. He-lyesebben visszalelektrizálni, mert a mi kis expresszünket már egy időben villanyosáram hajtotta. — Persze jámbor óhajítás marad ez, mert a Villamosművek mai helyzetében gondolni sem lehet a

Paplan áthuzások legolcsóbban a Gólya Áruház udvarában Piața Brătianu (v. Deák-tér) 7.

villamosításra. A mai villamosművekre csak egy ember mondja, hogy jó: Tájbert direktor, aki egyre hízik a boldogságtól. — A kezében van egy 1916-ból való memorandum a városi villamosművek fejlesztéséről — majd ismertetni fogom. Ezt természetesen mérnökember írta, nem igazgatóvá avanzsált villanyszerelő...

EGY »TÁRSADALMI« esetet is megbeszélünk ezen a helyen. A zsidó kórház felállítására körüli szépen haladnak a munkálatok és sok szép cikkben sok előkelő név halmozódott már egymásra. Két névről nem esett szó: két szerény áldozatkész urinőnek a nevét kifejezték. — S á r k á n y n é és K e s z t e n b a u m Pirokka ez előtt két esztendővel házról-hézára jártak a legelső gyűjtőivel. Azóta — mert szerények — egy társadalmi előkészség-gula alá kerültek. Most kiemeltük őket: ők a kórház tulajdonképeni alapítói...

HIREK

Még jönnek...

Jelentik: Hadifoglyok érkeznek Oroszországból.

Hadifoglyok?

1925-ben! 1914 után? Amikor a porladó milliókból is lassacskán csak a por marad meg az anyunkön, a könnyes, már nem könnyező szemünkben?...

„Ki tud róla?»

A legbusabb emberfajtáról, aki valaha égett az idegzetünkben, sugdosta a képződésünket, tempózta a szívünk dobbanását, ám a nagy tusák elültével fogoly lett minden emberfia. De jönnek és a megfakult árnyak szíjjel-válnak. A megmenyörög Ivan-grod. Rokinto iszapos vért bugyborékol, orosz őserdők föllángolnak; onnan, a halál föltámadó káprázataiból jönnek ők, akik ezt mind megpróbálták és meggyerték az életet, mely büntetőbb volt, mint a felburjánzó, hajdani rögtönítelő „hósi halálok”.

Elromlott, elgyötört, közönybe zúlló lelkekre ráhúszásgol-e a tulvilági hiraadás:

Még van belőlük...

Mérik-e, mekkora volt a viadal-diadal, hogy a végét nem érő uszálya még fel-felnyöszörög körülöttünk. Akik nem vesztették el a lábukat, karukat, életüket, mégis mennyire hiányosan jönnek? Tíz évnek egyre közszerűbb bárdjai lefaragták az épségüket? és már csonka talán a bátorságuk, hitük, szívük?...

Megmaradt minden gyöngédségünk az övék, de tudjuk-e eléggé sajnálni őket és magunkat?...

Egy örült fiatalember a beregszászi zsidó templomban darabokra tépte a tórát

Öt napi böjttel vezekelnek a beregszászi zsidók

Beregszászból jelentik: Vasárnap délután a beregszászi zsidó hitközség nagytemplomában isztentiszteletet tartottak. — Bár a templomszoba a templom becsukásakor mindig megszokott arról győződni hogy nem-e marad valaki bent a templomban és noha gondosan átvizsgálta a templomi helyiségeket még sem

vette észre, hogy valaki a templomban bentmaradt és a padok között elbújt, majd — úgy látszik — örütségében nekiesett a frigszekerénynek, azt feltörte, kivett belőle egy tórát, azt darabokra szaggatta s ezenkívül a csillárokat is megrongálta. Örült cselekedete után a fiatalember

ésméletlenül terült el a földön. A rendőrség megállapította, hogy a merénylő Klein József nagykopányi illetőségű 21 éves fiatalember, akit az ugvári elmeorvóintézetbe szállítottak. Nem lehetetlen, hogy a rabbitanács böjttel rendel el a tóra megszenteléséért miatti.

Uj iskolarendeleit. A legújabb miniszteri rendelet az 1925—26. iskolai év megkezdésére vonatkozólag a középiskolákra (lyceum, polgári) a következőket rendeli el: a) A beíratásokat f. évi szeptember hó 1—8. b) A felvételi és ösztöndíj vizsgálatakat 10—15. c) A javító pótvizsgálatakat 10—18. d) Az V. oszt. felvételi vizsgát 20—25. tartják. e) Az érettségi vizsgákat szeptember 25. és október 10. között tartanak. f) A rendes előadások f. évi szeptember hó 26-án kezdődnek.

Két kis történet. Pudován összegyűjtötte könyvében a híres emberekről szóló történeteket, melyek között néhány eddig ismeretlen adomát is találunk.

Skót Margit, XI. Lajos felesége egy napon áthaladt palofája egyik termén, mikor észrevette, hogy az egyik karszékekben alszik Chartier, a szónok.

A királyné kíváncsian közeledett hozzá, egy pillanatig szemlélte őt, majd hozzahajolt s udvarhölgyeinek nagy bámulatára szarhó csókoltta az alvót.

Az egyik udvarhölgy teljes tisztelettel közölte a királynéval meglepetését, hogy mennyire kiűngetett egy férfit, ki még csak szép sem volt. Erre a királyné így felelt:

— Én nem a férfit csókoltam meg, hanem az ajkát, melyről annyi szép és magasan szárnyaló ige hangzott el.

Sviftől, a nagy angol szatirikusról szól a történet. Barátja egyszer kalat küldött neki a szolgálójával, ki gyakran hozott ajándékokat az írónak, de sohasem kapott borraalót. Ezuttal tehát a szolgáló nagyon udvariatlanul pobta eléje az ajándékot.

Svift ráförmedt:

— Hallja, barátom, ez mégse járja. Cseréljünk szerepet és majd megtanítom, hogy kell átadni az ajándékot. Üljön ebbe a karosszékre: én majd játszom a maga szerepét.

Erre az író hajbókolva közeledett a szolgálóhoz, ki a karosszékekben elterpeszkedett. Svift ugrott, mintha átnyujtaná a halat. Ekép szólt:

— Igen tisztelt uram, a gazdám szívesen üdvözölteti és kéri kegyeskedjék elfogadni ezt a csekélységet.

— Jó — válaszolt komolyan a szolgáló fontoskodó arcot öltve — tiszteltetem a gazdáját, itt van egy arany borraalótul.

Az író meghökken, de nem jött zavarba: zsebreavágta a borraalót, a szolgát pedig kidobta.

Értesítés!

A katonai ügyosztály udvarban Piața Brătianu (v. Deák-tér) 2. szám alatt levő

Ócskaruha és régiség

kereskedésében a legelőnyösebb árak mellett veszek és eladok uraságoktól levetett férfi ruhákat, fehérneműt és cipőket, régiségeket, szépirodolmi és tudományos könyveket, kisebb könyvtárakat, festményeket stb. Értékesebb ruhadarabokat bizománnyal eladásra elfogadok és azokra előleget is adok. Csekély díjazásért kölcsön adok frakot, szmokingot, zsaketet, szalon és alkalmi ruhákat. — Levélbeni vagy személyes meghívására házhöz is megyek.

Friedmann Sámuel
ócskaruha és régiség kereskedő.
Első és másodrendű

tengeri

mindenkor a legutányosabbban kapható:
Ifj. Freund Sámuel és Fia
Részvénytársaságnál.

Ujdonság nyaralók részére asztali és felakasztható gázlámpák

nem karbittal, hanem szeszel ég. Nincs robbanás, vagy szag, nagy és erős fényt ad, nagy pénz-megtakarítás kevés fizetéköltség.

Gyermekehajtanók érkeztek

Fekete vasudvarban
P. Brătianu 8. Telefon 172.

Harisnyák és zoknikban

legnagyobb választék

ICZKOVITS TETVÉREKNÉL

Piața Brătianu (Deák-tér)

VIZUMOKAT

szerez gyorsan, pontosan és legolcsóbb áron.

Futár minden nap!

Berger & Katz

utlevél vizumoztatási irod.
Str. Horia (Károlyi-köz) 2.

Amerikai rendszerű árusítás!

Rosenfeld :: Miksa ::
textil-nagyáruházában

III. sorozat
július 13.tól 18-ig

VÁSZON HÉT

Fehérnemű és ágynemű VÁSZNAK, kelengye vásznak, schiffonok, battistok, opálók, tussorok, DAMAS-TOK. — Ékező és kávé garnitúrák, törülközők. — Teljes MEDNYASSZONVI kelengyék a legjobb és legfinomabb angol és cseh árukból július 13-tól 18-ig tartó vászonhetünk alatt mélyen leszállított áron árusítottaink. Pontos kiszolgálás

VÁSZON HÉT

NÉZZE MEG FEHÉR-ÁRU KIRAKATAINKAT

Paplan, madrac, szalmazsák a Gólya Áruház udvarában Piața Brătianu (v. Deák-tér) 7.